

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Égész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A méregkeverőkről.

(Bűnügyi szaktanulmány.)

Irtó: Horváth István dr. ny. járásbíró. (Vége.)

A márkinő családjában rövid időközökben előfordult halálesetek s a halált megelőző szimptomák mérgezés gyanuját keltették s a két áldozatot felboncolták, mely alkalommal a gyomrot és rövidbelet megfeketedve s a májat megüszkösödve találták.

A jeles szerelmespár még az utolsó akadályt: a márkinő nővérét is meg akarta mérgeztetni egy felbérelt inas által, de ez nem sikerült, mert a kiszemelt áldozat gyanakodva a családjában előfordult sűrű halálozások miatt: a márkinő által ajánlott inast nem fogadta szolgálatába.

A márkinő bűnlajstroma azonban ezzel még távolról sincs kimerítve. Férjét is el akarta tenni láb alól és több ízben mérget is adott be neki, hogy kedvesével egybekelhesen. A márki csak annak köszönhetette a méreghaláltól való megmenekülését, hogy Saint Croise, ki nem akarta ezt a női szörnyeteget feleségül venni: mindannyiszor ellenmérget adott be a márkinak.

Sőt annyira ment e néembernek embertelensége, hogy számos embernek beadott mérget csupán azon czélból, hogy a méreg hatását kipróbálja és tanulmányozza. Igy pl. a nála szolgálatban állott Roussel Francziska szobalányt mérgezett sonkával és gyümölcsessel kínálta meg, aki annak élvezete folytán hoszantartó kinos betegségbe esett, de mégis kilábold a bajból, mert a méreg nem volt elég erős hatású. Sőt megeselekedte azt is, ugyancsak a méreg erejének és hatásának kipróbálása végett — hogy elment a kórházba s ott a jótékonyág színe alatt mérgezett kétszersültet osztott ki a szegény betegek közt s utólag — a legnagyobb óvatosság mellett — tudakozódott az eredményről.

Minthogy konkrét bizonyítékok nem forogtak fenn s magas, előkelő társadalmi állása a márkinőt különben is ilyen aljas cselekmény gyanujával szemben oltalmazta: vele szemben a hatóságok fel sem léptek.

E rémregénybe illő s minden időkre elrettentő példaként szereplő mérgezési szövetségről végre is egy kedvező véletlen rántotta le a leplet.

Ugyanis Saint-Croise a méregkészítés munkája közben mindig üvegburával védte az arcát, illetve légző szerveit a mérges kigőzölgések ellen; egy alkalommal az üvegálarcz vigyázatlansága folytán eltört és ő piszkos mesterségének esett áldozatul, a mérges gázok megölték. Hagyatékában a hatóság talált egy kilenc pecsétes szekrénykét, melyben az általa előállított mérgekből nagy készletek voltak, ezenkívül a márkinőnek hozzáintézett kompromittáló összes levelei és egy 30,000 livréről (1 livre = kb. 1 korona) szóló utalvány, melyet a gonosztevő kedvesétől testvérei megmérgezéseért vérdíjúl kapott. Ezenkívül volt inasára, Lachausséere is terhelő adatok voltak benne. A márkinő sejtve a szekrényke reá nézve terhelő és áruló tartalmát: vesztegetés utján igyekezett megszerezni azt, de minden törekvése kárba veszett. Igy más menekülés nem maradt számára, mint a gyors szökés. Lüttichbe menekült s ott egy kolostorban keresett menedéket, hol azon idők szokása szerint senkit sem lehetett letartóztatni, mert szent hely megszenteltségénél tekintették volna. Az elfogatására kiküldött rendőröközeg tehát cselhez folyamodott és barátnak öltözködve ment be hozzá a zárdába s ott udvarlása közben a város határába kikocsikázásra hívta, ahol a készenlétben állott fegyveres rendőrök letartóztatták s visszazállították Párisba. Ott a nála talált írásbeli önvallomása és büntársaitól szerzett terhelő bizonyítékok alapján — bár az írásbeli vallomását kihallgatása során visszavonta — halálra ítélték, olykép, hogy lefejeztessék, holtteste megégettessék és hamvai a világ négy tájára szórassanak. Itélethirdetés után megatalkodottsága megtört és fentebb ismertetett bűneit töredelmesen beismerte. 1676 július 17-én Párisban végrehajtották rajta az ítéletet.

Lachausséet, a márkinő két fivérének megmérgezéseért, mint tettest, már előzőleg, saját beismerése alapján, 1673 márczius hó 4-én a bíróság keréketörötés általi halálra ítélte, melyet másnap végre is hajtottak rajta.

Ez a rövid vázlatban közölt borzalmas rémtörténet egyrészt ama romlott korszak társadalmi mély süllyedését jellemzi, másfelől annak is bizonyosságául szolgál, mely örvénybe sodorják a szenvedélyek, a pénzvágys és élvhajászat az ember lelkületét.

Hegedüt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERÁRA

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Ontóház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és beeserelés. — Árjegyzék minden hangszeréről külön küldetik.

A szereplő személyiségek magas rangjánál és az eset sajátlagos körülményeinél fogva nagy érdeklődést és szenzációt keltett annak idején az a vérlázító mérgezés, melynek szomorú hirhedségre jutott hősei telekesi Ebergényi Julia alapítványi hölgy és völegénye Chorinszky Gusztáv gróf voltak.

A hely szükére tekintettel csak rövid kivonatban sorolom fel az eset fővonásait. 1867. évben egy őszi napon az özvegy Hartmann Erzsébetnél Münchenben albérletben lakó Ledzke bárónőhöz egy női látogató érkezett, kivel kedélyesen teázgatva töltötte a délutánt, sőt bevásárlást is eszközöltek együttesen. Már napközben Hartmanné, a lakásadónő leánya előtt odanyilatkozott a bárónő, hogy vendégével este a színházat fogja látogatni és e célra látcsövet is kért tőle estefelé. $\frac{1}{2}$ 7 óra tájt az idegen hölgy a folyosóra jött és a lakásadó asszonyt felkérte, hogy sürgősen rendeljen egy bérkocsit. Hartmanné eleget teendő a vendég kívánságának, elsiegett, de midőn alig néhány percczel utóbb visszatért, a bárónő szobáját zárva találta. Abban a hiszemben, hogy a hölgyek gyalog indultak el a színházba, nem tulajdonított jelentőséget a dolognak és nyugalomra tért. A bárónő másnap sem mutatkozott s a lakásadónő azt hitte, hogy barátnőjénél töltötte az éjjelt; midőn azonban harmadnap sem jelentkezett albérlője, gyanut fogott és elment tudakozódni abba a szállóba, ahová az idegen hölgy megszállott. Itt azt a felvilágosítást nyerte, hogy az idegen nő már előző napon este egyedül elutazott. A bárónő rejtélyes eltűnése feletti aggodásában egy rejtett ajtón behatolt annak szobájába és itt rémes látvány tárult eléje: a bárónő holtteste az asztal és pamlag közt fejével a pamlagon pihenve, a földön hevert; szájából vér ömlött a padlóra, de külerőszak nyomai nem voltak rajta észlelhetők; a halál nyilván már jóval korábban állott be; az asztalon sütemény, hús és gyümölcsmaradványok heverték, mellettük két félig telt teás csésze volt, a teás kanna hiányzott, úgy szintén az elzárt ajtó kulcsa, *a gyertya nem kiégett, hanem kioltott állapotban volt.*

Minden jel büntény fennforgására vallott s ezért a hullán a bonczolást megejtették. Az ennek során eszközölt vegyvizsgálat kétségtelenül megállapította, hogy kéksavas kálium vagyis «cyankáli», egy rendkívül erős mérég okozta a bárónő halálát. A lakáskulcsok, a teás kanna eltűnése s az a körülmény hogy *a gyertya nem volt kiégtve, hanem eloltva* mind arra mutattak, hogy nem öngyilkosság vagy baleset, hanem egy idegen harmadik, nyilván a látogató által elkövetett mérgezés, tehát gyilkosság forog fenn.

Minthogy pedig a bárónő birtokában a pénzét, értékes ekszereit, óráját mind érintetlenül megtalálták: helyesen következtetett a rendőrség arra, hogy nem rablógyilkossággal, hanem más indokból elkövetett gyil-

kossággal állunk szemben. A rendőri nyomozás figyelme tehát elsősorban amaz idegen nő kikutatására irányult, aki a bárónőnél megfordult, mert az ő tettessége kétségtelennek látszott. Megállapították, hogy az idegen nő november 20-án hajnalban a «négy évszakhoz» címzett szállóban szállott meg egy fiatal ember társaságában, Vay Mária bárónő neve alatt, akivel aznap este a színházba is ment és utána együtt vacsoráztak. Másnap, azaz 21-én, a gyilkosság napján este 7 órakor a legnagyobb felhevültségben érkezett a szállóba és számláját kiegyenlítve, azzal, hogy férjétől Párisból sürgönyt kapott, hirtelen elutazott.

Az előkelő és elegáns öltözködésű nő feltűnő zavarodottsággal viselkedett és ugyanazon pinczérnek kétszerháromszor is osztogatott borraivalót s végül a kíséretében levő urral elutazott, de nem Páris, hanem Bécs felé.

Kétségtelennek látszott, hogy ez a nő a gyilkosa a bárónőnek. Megállapította azonban a rendőrség, hogy a bejelentett név «Vay Mária bárónő» hamis, tehát csak álnév volt. De ezenkívül még a meggyilkolt bárónő személyazonossága is helyesbitést nyert, mert hátrahagyott iratai megvizsgálásából megállapították, hogy a szerencsétlen áldozat igazi neve nem «Ledzke bárónő», hanem Chorinszky Ledzke Matild grófnő, tehát ő is nem valódi néven volt bejelentve. Megállapítást nyert, hogy Chorinszky Gusztáv gróf főhadnagynak volt a felesége, ettől azonban már évek óta különváltan élt és férje után 12,000 forintnak évi kamatait élvezte tartásdíjúl. Az áldozat hagyatékában feltalált levelekből kitűnt, hogy a gróf különváltan élő feleségét halálosan gyűlölte, mert újabb házasságkötésének akadályát képezte s mert a gróf nehezen nélkülözte azt a néhány száz forintot, melyet a lekötött 12 ezer forint tisztí óvadék kamataiként tartásdíj fejében fizetett különélő feleségének.

Mindezek a kiderített ténykörülmények erősen megvilágították a gyilkosság mögötti háttért és alkalmasak voltak arra, hogy a grófot, az áldozat férjét is, a legnagyobb nyomatókosabb gyanuba keverjék.

A nyomozás további folyama a következőleg folyt le:

A müncheni rendőrség táviratozott a bécsinek, melyben a grófnő hirtelen elhalálózását tudatja, anélkül, hogy a gyilkosság gyanuját kifejezné. Erre a meggyilkolt férje, apja, egy osztrák tartományi helytartó kíséretében november hó 25-én Münchenbe utazott. Ott a rendőrségen csak az apa jelent meg s tudakozódott a grófnő halálának körülményeiről. A rendőrfőnök az apát a szállóba kísérve, az utcán találkozott az elhunyt grófnő férjével, aki feltűnő zavarodottan és aggodalmasan viselkedett; és a rendőrfőnök felhívására vonakodott a volt felesége lakásába lépni, a hullát megtekinteni és a temetésen részt venni. Közben a legmélyebb gyűlölet hangján szólott elhalt feleségéről és említést

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem használjon azonnal **Beretvás-pastillát**

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migránt és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógyszertárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesztén. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

A délnyugati harctérről. — Olasz foglyok.

FRANKLIN-T.

tett arról, hogy szorult anyagi helyzetében a 12,000 forint óvadék kamatainak nagyon hiányát érezte, amelyeket ugyanis a felesége élvezett tőle tartásdíj gyanánt. Közben a rendőrség tudomást szerzett arról is, hogy néhány héttel ezelőtt a grófnő lakása iránt a követség utján épen maga a férj tudakozódott. A fiatal gróf oda rendeltetvén a rendőrséghez, eleinte sehogy sem akart a hivatali helyiségbe bemenni és láthatólag kerülte a rendőrfőnök tekintetét. Ez a vizsgálóbírónak tudomására hozta a kiderített összes gyanúkat, mire az a fiatal Chorinszky gróf letartóztatását rendelte el, amely még aznap a rendőrség hivatalában foganatosított is. Megmotozásakor négy fényképet és egy medaillont találtak nála, melyek mind egy és ugyanazon nőt ábrázoltak más és más felvételben. Midőn a fényképeket felmutatták azok előtt, kik a grófnő ama látogatójával, a «Vay bárónő» álnéven szereplő idegen hölgygel érintkezésbe jutottak: mindnyájan első tekintetre s a leghatározottabban felismerték benne azt a nőt. A letartóztatott gróf csak hosszabb faggatásra ismerte be nagynehezen, hogy a fényképen ábrázolt nővel közelebbi ismeretségben áll és mondotta be a rendőrségnek, hogy e nő Ebergényi Julia alapítványi hölgy, bécsi lakos. Pedig a hölgy — mint már fentebb említve volt — az ő kedvese vagy mondjuk menyasszonya volt. A müncheni rendőrség távirati megkeresésére Ebergényi Juliát 1867 november hó 26-án gyilkosság nyomatékos gyanuja miatt lakásán letartóztatásba helyezte.

Letartóztatása alkalmával igen zavarodott viselkedést tanúsított és ártatlanságát hangoztatta. A rendőrségi hivatalban azonban a vizsgálóbíró és rendőrbiztos jelenlétében beismerte, hogy egy fényképészről észrevétlenül szerzett cyankálival Chorinszky grófnőt — miközben egymás egészségére ittak, a mérget a teába keverve — megmérgezte. Utóbb azonban megváltoztatta taktikáját, beismerését visszavonta s bár elismerte azt, hogy Münchenben volt az időben s a grófnőt meg is látogatta, az egész délutánt vele töltötte s együtt teáztak, de tagadta, hogy ő mérgezte meg, hanem úgy tüntette fel a dolgot, mintha a grófnő a férjével történt meghasonlás feletti keserőségében önmaga vetett volna véget életének mérge által. Később megint azt akarta a bírósággal elhitetni, hogy vele egyidejűleg egy Vay nevezetű bárónő volt Münchenben s csak ez követhette el a mérgezést.

A főtárgyaláson is mindvégig megmaradt konokul a tagadás mellett; de ez keveset használt neki, legfeljebb annyit érhetett el vele, hogy az akkor érvényben volt osztrák büntetőtörvény szerint halálra nem ítéltette a bíróság, mert ezt a büntetést csak teljes beismerés vagy a tette vonatkozó közvetlen tanubizonyíték esetén lehetett volna alkalmazásba venni. A bíróság így a fennforgó kétségtelen bizonyítékok alapján csak husz évi,

évenként egy heti magánzárkával súlyosított súlyos börtönbüntetésre és nemesi rangja elvesztésére ítélte.

Chorinszky gróf felett ellenben az elfogatási helye szerint illetékes müncheni törvényszék ítélkezett. A mérgezésben való részességét mindvégig állhatatos konoksággal tagadta. A bíróság azonban a megdönthetetlen bizonyítékok alapján a feleségén elkövetett gyilkosságban való bűnrészség miatt 20 évi várfogságra ítélte. A pör egyes részletei a szereplők teljes erkölstelenségét tárták fel, mert bebizonyult, hogy mindkettőjüknek még külön szeretők is voltak; sőt Ebergényi Juliának még a gyilkosság véghezvitelkor is a vasuton egy kereskedősegéddel volt futólagos szerelmi kalandja. A gyilkosság két hőséneke viszonya tehát nem gyökerezhetett mélyebb szerelemben s a grófnő mérgezését még a «szerelmi láz» sem tünteti fel enyhébb színben. Ez a bűnpör akkoriban egész Európában a szenzáció központját képezte és szereplőik teljes erkölcsi züllöttségéről tett visszataszító tanúságot.

Hazánkban a közelmúltban két nagy tömegmérgezési bűntény fordult elő: a hódmezővásárhelyi és a zsebelyi méregkeverők nagy pöre; ezekkel talán egy későbbi cikk keretében lesz alkalmam foglalkozni.

Az Egyesült-Államok háborús üzletei.

Az Egyesült-Államokban mostanában kiadott statisztikai füzetben érdekes adatokat találunk arról, hogy 1915. június 30-áig az amerikaiak mennyit kerestek a háborún. Az adatok szerint az Argentinába, Ausztráliába, Belgiumba, Braziliába, Kínába, Japánba, Kanadába, Mexikóba, Ausztria-Magyarországba és Törökországba való kivitel alaposan megcsappant, de igen megnövekedett a Dániába való kivitel. Ide 80 millió dollárnyit vittek ki, holott az előző évben csak 15 millió volt a kivitel. Még nagyobb az emelkedés a Franciaországba való kivitelnél. Az összeg 160 millióról 369 millióra szökkent. Angliába 594 millió értékű helyett 912 millió árát szállítottak, Olaszországba 185 millió árát 74 millió helyett, Hollandiába 143 milliónyit 112 millió helyett, Norvégiába 39 millió árát 9 millió helyett, Oroszország 37 millió 30 millióval szemben, ázsiai Oroszország 28 millió 5 millióval szemben, végül Svédország 78 millió a háború előtti 15 millióval szemben. A háború előtt az

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦ Zsótér-bérhás, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.) ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi diszvarrógépek. — Világhírű tünétküli pathéfonok. — Világhírű tünétküli gramofonok. — Lemez újdonságok és kerékpár felszerelési cikkek főraktára.

Csekély havi törlesztés! • Képes főárjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

A délnyugati harcztérről. — Református tábori istentisztelet a debreczeni bakák részére.

Egyesült-Államok Ausztria-Magyarországba 25 millió dollár árát szállított, míg a háború óta csupán egy millió árát.

Az Egyesült-Államok bevitele viszont Argentínából, Khinából, Kubából, Norvégiából megnövekedett. A következő államokból való behozatal azonban megcsappant: Franciaország (141 millióról 77 millióra), Nagybritannia (294 millió helyett 256 millió), India, Olaszország, Japán, Mexikó, Hollandia, Ausztria-Magyarország (120 millió helyett 10 millió).

E számok világosan mutatják, hogy a háború miként hatott az egyes államok gazdasági viszonyaira. Kiderül belőlük, hogy még Anglia kivitele is megcsappant, nemcsak az állítólagos blokáddal sújtott központi hatalmaké. Ugyanigy járt Franciaország, Belgium és Oroszország is.

A kivitel tekintetében az a leginkább szembeötlő, hogy a velünk ellenséges államokba volt a legnagyobb, Franciaországba, Angliába, Belgiumba és Oroszországba. Oroszországba a kivitel ugyancsak 7 millióval emelkedett, de az ázsiai Oroszországba való kivitel emelkedése már 23 milliónyi; ez mutatja, hogy a sok hadianyagot Vladivosztonon át küldötték az amerikaiak. Föltűnő még, hogy a Svédországba, Norvégiába és Dániába való kivitel is erősen emelkedett.

Az utolsó üzletév alatt az Egyesült-Államok bevitele 1·7 milliárd dollár volt, a kivitele pedig 2·8 milliárd dollár. Tehát a kivitel egy milliárd dollárnál is többel multa felül a bevétel. A háború előtt a kivitel csak 470 millióval volt több a bevételnél. A háború első évével az Egyesült-Államok lett a világ legnagyobb export-állama.

Ha az egyes rovatokat is megvizsgáljuk, akkor kiderül, hogy Amerika kivitelének nagy emelkedése elsősorban az élelmiszerkivitel emelkedésének a következménye. Igen nagyot emelkedett a hadiszerek kivitele is; a mezőgazdasági gépek, gyapot, kátrány, szurok, butor kivitele azonban teljesen megszűnt. Emelkedett a gyapotárak, d rogaszerek, festőanyagok, orvosi eszközök, drótok, patkók, robbanóanyagok, hus és tejárak, automobílok, bőrárak, nyergék, csizmák, cipők, lovak, öszvérek, növényolaj, czink, czukor kivitele.

A mint látnivaló, az amerikaiak nagyon jó üzletet csinálnak a háborúval. A háborús üzleteken éppen azok keresik a legtöbbet, a kiknek politikai befolyása a legnagyobb, így nem igen lehet remény rá, hogy a békén valami nagyon dolgozzanak odaát.

KÉPEINKHEZ.

A délnyugati harcztérről.

Egy éve mult már, hogy az olasz nemzet, mint volt szövetségesünk, felmondta a barátságot. Ugyszólván máról-holnapra ellenségeinkhez szegődött és ellenségünké vált nekünk is. Tette ezt minden ok nélkül, de abban a hitben és reményben, hogy minket akkorára már annyira meggyengített a világháború, ellenségeink minden oldalról való sokasága, hogy könnyen elbánhat velünk. Ebbeli vérmes reményekkel eltelve indította seregeit a monarchia határa felé. Csak egy pár ütközet — gondolta és hirdette akkor az olasz hadvezetőség —

és megnyílnak előtte a monarchia délvidékének és az oly annyira óhajtott Dalmát tengerpartnak kapui s egy-kettőre kizárhatnak bennünket az Adriáról.

Egy éve már ennek, de az olasz reménység nem akar valósággá lenni. Sőt ellenkezőleg. Mintha csüggedne a fennen hangoztatott olasz kitartás. Kapuink kinyíltak ugyan előttük, de — mint a képeink egyikén is látható — csak azok előtt, akik mint hadifoglyok és akaratuk ellenére lépik át határainkat. A doberdói fensík s az Isonzómenti ismételve erőszakolt olasz offenzíva kudarczba fult mind. Annyira eredménytelenül végződtek ezek, hogy inkább egy-egy súlyos veszteségnek számíthatja be az olasz hadvezetőség. Hadseregüket megörölte a már egy év óta tartó lövészárak a nélkül, hogy csak egy tapodtat is jöhettek volna előbbre annál, a mit stratégiai szempontból mindjárt a háború kezdetén kiüritettünk előttük.

Az utóbbi időben észlelt hosszabb támadási szünetelésekből következtetve, több mint bizonyos, hogy csüggedés vett erőt az olasz harczosokon. A mi különben nem is csoda. Egy és ugyanazon helyen állani egy évig és ott a különben is szegény olasz nemzet színét-virágát elveszteni, bizony nem valami lelkesítő hatással lehet az ántánt részéről is csak kelletlenül támogatott olasz hadvezetőségre. Milyen más érzés hatja át a mi katonáinkat. Közel egyéves háborúban megedződve veték fel a mult évben az olaszokkal szemben a harcztot. Támadásaikat azóta állandóan mindenütt visszaverték. Akkor felvett hadállásaikat most is mindenütt hősiezen tartják. S a mint a további képeken látható, az erőszakos támadások elleni védekezés közben egész nyugodtan ráérnek áldozni a Mindenhatónak is. Kiki a maga vallási felfogása szerint. Ilyen körülmények után pedig bizonyosak lehetünk afelől, hogy velük szemben is ép úgy, mint a többi ellenségeinkkel szemben megsegít bennünket a magyarok Istene!

HIREK.

Adományok. Az arangyelovaci csendőrsre beosztott Borogyi György, Faragó József őrmesterek. Varga Elemér csendőr a IV. számú csendőrkerülettől és Pálus Márton, Putinek Jakab, Kurcsó Pál, Kurunczi János és Mezei János népfölkelők, a vak katonák javára, 8 koronát adományoztak; a herkulesfürdől őrs pedig az özvegyek és árvák javára 10 koronát adományozott. Az adományokat rendeltetési helyére juttattuk.

Dicsérő elismerés. A tábori csendőrszolgálatra beosztott Szakáll Barnabás, III. számú csendőrkerületbeli cs. cz. őrmesternek a megszállott orosz területeken a hadügyi kincstár céljaira szükséges különféle anyagoknak beszerzésénél több hónapon át kifejtett rendkívüli szorgalma és buzgóságáért. a cs. és kir. 2. hadseregszolgálat, a folyó évi 775. számú rendeletével, dicsérő elismerését nyilvánította.

Jegyzések a hadikölcsönre. Bedő Ferencz őrsvezető cz. őrmester, maroslekenzei őrsparancsnok, a II. kibocsátású hadikölcsönre 1500 és a IV-re 1000 koronát; a piatra-albai őrs pedig a IV. hadikölcsönre 2850 koronát jegyzett.

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. — Eredeti tégely ára 2 korona.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariæ gyógyszerháza, Budapest, Damjanich-utca 2. szám.

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

A délnyugati harcterről. — József főherceg és kísérete egy tábori kápolna fölszentelésén.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az oroszok bajai. Az orosz birodalmi tanács legutolsó ülése a fenyegető éhínséggel foglalkozott. Az ülés jegyzőkönyvének közzétételét a honvédelem érdekében eltiltották, mert a hadsereg ellátása körül elkövetett hatalmas botrányokat lepleztek le. Egyes részletek kiszivárogtak a nyilvánosság elé. A hadseregelátó bizottság egyik tagja közölte, hogy a bizottság több mint száz raktárt látogatott meg és ezek közül kilenczvenhétben az egész huskészetet romlott állapotban találta. A raktárak egy részénél a bizottságot, a mikor belépett, elviselhetetlen rothadási szag csapta meg. Cserbatov, volt miniszter hevesen megtámadta Naumov földművelési minisztert, a kinek a szemébe mondta, hogy az ő működése az orosz mezőgazdaság munkakedvét nagyon megcsappantotta. Az orosz malmok hetven százaléknál most szünetel az üzem és több mint a fele csödbe jutott. Ugyanilyen vádakkal állott elő egy dumaképviseelő, a ki elmondotta, hogy a mikor a pétervári városi képviselet panaszkodott a kormánynál, a kormány azt felelte, hogy a malmok a németek kezében vannak, a kik a munkát rosszindulatulag megakadályozzák. A kormány tehát ilyen módon megkísérelte, hogy pogromot idézzon elő a németek ellen, a polgárság józan-sága azonban ezt meggyúsította.

A levelezőlap ötven éves. Nemrégiben mulott kerek ötven éve annak, hogy Stephan, a német birodalmi posta volt államtitkára, akkorában referens főpostai tanácsos, Karlsruheban tartott postakonferencián emlékiratot és indítványt terjesztett elő egy nevezetes postai újítás tárgyában. Stephan ugyanis ekkor lépett föl azzal az indítvánnyal, hogy a levelek mellett egy ugynevezett «postalapot» hozzanak forgalomba, a melynek egyik oldala a címzésre, a másik pedig írásra szolgáljon és ez a kemény papírból előállítandó lap szolgálja a kereskedelmi és postai forgalom megkönnyítését. Ám ez az 1865-ben életrekelt idea akkor megbukott, mert a konferencia úgy vélekedett, hogy nem várható belőle semmi különös jó. A közvélemény akkor nem is tudott meg semmit a postakonferencia erre vonatkozó tárgyalásaiból s így annál nagyobb feltűnést keltett, mikor négy évvel később egy laikus, a wiener-neustadti katonai akadémia egyik Hermann nevű professzora rukkolt ki hasonló ideájával, a mit az akkori lapok felkarolva, alapos tárgyalás alá vettek. Hermann, a ki mit se tudott Stephan tervezetéről, 1869 január 26-án irt a dologról egy cikket a «Neue Freie Presse»-be, indítványozva, hogy a postakincstár hozzon forgalomba egy 2 krajczárral frankirozandó nyílt postai lapot, a melynek egyik, tiszta lapja levelezési közleményekre szolgáljon, a másik lapja pedig a címzésre tartandó fenn és erre ne legyen szabad 20 szónál többet írni. Az osztrák postakincstár vezetőségének tetszett a terv és tanulmányozta az ügyet, közben tudomást szerezve a Stephanféle tervezetről is, a mely végül azzal végződött, hogy az előterjesztésnek helyet adva és a két krajczáros portót is elfogadva, de a czimlapra vonatkozó megszorítást mellőzve, 1869 szeptember 22-én a magyar királyi postával egyetértőleg forgalomba hozták a levelezőlapokat. A példát egy évvel később követték a német postánál is. A levelezőlap

ekkor érte meg legszebb korát, mert az 1870—1871-iki német-francia háború során ez vált a legkedveltebb postaforgalmi eszközzé, úgy hogy a háború végéig a levelezőlapforgalom tizmillióra emelkedett. A háború vége után az összes európai államok is rendre bevezették a levelezőlapot, a mely maig a kereskedelmi forgalom nélkülözhetetlen eszközévé s a háborúban — mint ma is — ez az egyedüli levéltypus, a mellyel aránylag gyorsan, biztosan és olcsón értekezhetünk idegenbe szakadt és hadifogságba jutott véreinkkel.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Nyomozó. Kérdésére a szükséges felvilágosítást «An die Geschäftsstelle der «Polizei» Berlin W. 35, Flottwellstrasse 3» címzett levélben kérheti.

Szlovák csendőr. A csendőrt nem illoti meg.

Távozó. A szabályban előirtakon nem változtathatunk.

B. H. Nem.

F. A. Táb. p. 350. 1. Nézetünket fenntartjuk. A hivatkozott körrendelet 2. pontja szerint «a járőr a vendéglőst stb. helyiségek bezárására figyelmezteti s ha a helyiséget bezárni vonakodik, őt az illetékes közigazgatási hatóságnak feljelenti.» Önként értetődik, hogy a járőr felszólításának eredményéről meggyőződni köteles s csak miután figyelmeztetésének nem volt foganatja, élhet újabb figyelmeztetés mellett feljelentési jogával. Ennek az újabb figyelmeztetésnek azonban a feljelentés *előző* követelménye lévén, a feljelentés nem ismételt figyelmeztetés után, hanem ismételt figyelmeztetés mellett teendő meg s így tulajdonképen egyszeri figyelmeztetésről lehet szó. 2. A zubbony hajtókája elől és felül őt mm. széles lapos acélszegélyvel, hátul pedig 1.5 cm. acélszegélyvel nyulvánnyal; a köpeny és vállgallér buzérvörös hajtókája 5 mm. széles acélszegélyvel van körülfogva.

K. J. őrmester Adony. Ténylegesítését a tisztai tanfolyam sikeres elvégzése után kérheti.

1883. A rendezés már folyamatban van.

M. R. Nem.

Földész. A behívás behívójegygyel történik s így azt, hogy mikor hívják be, nem tudhatjuk.

Érdekel. 1. Igen. 2. A felülvizsgálaton megállapított csendőrségi szolgálatra való alkalmasság után a honvédelmi miniszter úr rendelete alapján.

Gyöngyvirág. A hadiévnek felemelten való számítása csupán a nyugdíj kiszabásánál jöhet figyelembe, vagyis akkor, ha az illető legalább 5 évi tényleges szolgálati idővel bír s így nyugdíjra már igényt szerzett.

Öreg népfölkelő. 1870. 1. Nem volt szemleköteles. Felmentése és a nem tényleges viszonyba való visszahelyezése iránti kérelmét szolgálati úton adja elő. 2. Tárgytalan. 3. Rendfokozatát megtartja.

5555. Erdély és P. J. Olvassák el a Csendőrségi Rendelet; Közlöny folyó évi május hó 1-én kelt 11. sz.-ban közöltek.

Sz. K. csendőr. Az 1912/13. évi emlékkereszt az igényjogsultaknak állományparancsilag itéltetett oda. Ha arra igényt tartani vél, kérelmét őrskihallgatáson adja elő.

HEGEDÜ

Csodásan szép hangu, vonóval, teljesen felszerelve 8 korona.

Ébenfa felszereléssel 12 és 18 kor. Mester-művek 20 és 40 korona. Egész finomak részletre is. Rosszakat művésziessé javít.

Arjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

Mogyoróssy Gyula kir. szab. hangszergyár

CZIMBALOM

szab. acélszerkesztel, részletre is. Csodás, tiszta hangu **TAROGATÓ** ős-régi magyar hangszer, csodásan szép hangu, 5 billentyűvel 16 kor., 6 billentyűvel 21 kor., 8 billentyűvel 25 kor. Valódi rózsafából 70 K, 80 K és feljebb. Finomabbak részletre is kaphatók.

Fuvolák, oziperák stb. Hu-rok. Javításműterem stb.

Budapest, Rákóczi-ut 71.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás:

Ő császári és apostoli királyi Felsége az alább következő kinevezéseket méltóztatott legkegyelmesebben teljesíteni:

a m. kir. csendőrség állományában:

ezredesekké:

1916. évi május hó 1-ével:

1916. évi május 1-ei ranggal:

a következő alezredeseket:

keresszegi és adorjáni gróf Csáky Zsigmondot és Némethy Ferenczet, mindkettő a III. számú csendőrkerületnél;

főhadnagygyá:

1916. évi május hó 1-ével:

1916 május 1-ei ranggal:

Hell Miksa hadnagyot (1. rangszám) a II. számú csendőrkerületnél.

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a *hadidisztményes 3. osztályu katonai érdemkeresztet:* az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatai elismerésül:

Lukovich Gyula, egy szállásmesteri osztálynál beosztott, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrszázadosnak; továbbá elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés tudtul adassék:

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatai elismerésül:

pujoni Pataky Károly, egy tábori csendőr tartalékoszagnál beosztott III. számú csendőrkerületbeli csendőrszázadosnak;

adományozni méltóztatott:

a *koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:*

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismerésül:

Óvári Lajos csendőr őrmesternek, a III. és

Heiszter József őrsvezető cz. őrmesternek, az V. sz. csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásuk elismerésül:

az *1. osztályu ezüst vitézségi érem:*

Kis János III. csendőr cz. őrmesternek, a III.,

Szikszai János csendőr cz. őrmesternek, a VI. és

Kerényi György csendőr cz. őrmesternek, a II. számú csendőrkerületben;

a *2. osztályu ezüst vitézségi érem:*

Rusz Gyula csendőr cz. őrmesternek, a VI. számú csendőrkerületben, végül:

a *bronz vitézségi érem:*

Bakon Ferencz és

Horváth Sándor csendőr cz. őrmestereknek, a VI. és

Gombos Lajos csendőr cz. őrmesternek, a II. számú csendőrkerület állományában.

Okiratilag megdicsértetett:

a m. kir. VIII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

V. Varga Miklós őrsvezető cz. őrmester, a közbiztonsági szolgálatban hosszabb időn át minden alkalommal kifejtett buzgó és igen eredményes tevékenységeért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. VIII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Urbán Ignác őrsvezető cz. őrmester, Papp Antal és Prókai József csendőr cz. őrmesterek, Kardos Antal hajduszovátilakoson 1914. év tavaszán elkövetett gyilkosság és a kárára történt rablás és lopás tetteseinek kiderítése és az igazságszolgáltatás kezébe történt juttatása körül kifejtett fáradhatatlan és eredményes működésükért.

Gyöngyösi József csendőr cz. őrmester és Ruskó János csendőr, a nagyváradi szárny állományában, mert őrsparancsnokukat a közbiztonsági szolgálatban hathatósan támogatták miáltal a közbiztonság zavartalan fenntartásához és a bűncselekményt elkövetők ki nyomozása és elfogásához nagyban hozzájárultak.

Előléptettek:

őrsvezető cz. őrmesterré

1916. évi április hó 20-ával:

Tóth István IV. csendőr cz. őrmester, az V. számú csendőrkerületben;

csendőr cz. őrmesterré:

a következő csendőrök:

1915. évi március hó 16-ával:

Matusz Péter a VI.,

1916. évi február hó 10-ével:

Kónya Vilmos, az V.,

1916. évi április hó 2-ával:

Stoian József, a II.,

1916. évi április hó 11-ével:

Hajdu Gyula, a VI.,

1916. évi április hó 19-ével:

Faller József, a VI.,

1916. évi április hó 22-ével:

Albu Péter és Fekete Géza, a II.,

Czimbalmot, hegedűt, tárogatót, harmóninmot és az összes fuvó- és ütő-hangszereket

ugyszintén azok lkatrészeit és húrokat általánosan elismerve legjobban szállít Magyaror zág legelső, legnagyobb és legrégebb hangszergyára. . . .
Artyukák minden hangszertől bízmentve küldetik.

SCHUNDA V. JÓZSEF

ca. és kir. udv. hangszerszállító, az orsz. m. kir. zeneakadémia, valamint az összes budapesti színházak hangszerszállítója, a pedál-czimbalom és rekonstruált tárogató egyedüli feltalálója. Alapított 1847-ben.

Budapest, IV. ker., Magyar-utca 16.—18.—26. szám.

1916. évi április hó 25-ével:

Borsos Lajos, Bordács Mihály, Dorogi László II., Gál István, Guj Gábor, Horváth István I., Jankovics Pál, Kiss Sándor, Kinál István, Kromák Menyhért, Muzs József, Major Bálint, Mónus János, Móli János, Oláh Gyurka András, Pirigyi János, Perlaki János, Simon István I., Szabó Mihály IV., Szarvas István, Szép Gyula, Szabó József I., Szabó István III., Szücs Károly, Szabó János IV., Szaru Győző, Wunderlich Ignác, Vegyolka Sándor Mihály, Vass Ferencz Sándor, Zaj Mihály, Czajdrik Gyula, Ferenczi Sándor, Krajbik Sándor, Kecskeméti László, Miklós Béla, Novák Ferencz, Pánye Tivadar, Gyegye Fanu, Pusztai József, Patai József, Tupicza Iván, Udud József, Burdó Péter, Bohunyák Demeter, Balázs (Peti) Sándor, Blegye János, Chiereán György, Demény László, Erdei István, Földesi Ferencz, Fülöp Dezső, Gieszer Péter, Galambos István, Hornok Lajos, Iváncsik András, Kovács Sándor, Kis Gábor, Kiss László I., Kipilla György, Kerekes Tivadar, Komsa Gábor, Liber János, Lup János Matyovszki Sándor, Máté András, Muzsi József, Nagy Sándor I., Nyisztor György, Orgics Péter, Oniczko László, Papp János III., Pándi József, Simonka Mihály, Szilágyi Sándor, Szemenyuk Elek, Zöld Ignác, Alföldi Károly, Bazár György, Bessenyei Lajos, Balázs Ferencz, Bulcse János Balogh Sándor, Bartók Gyula, Galavics Ferencz, Hosszu János, Hajdu András, Kinczel József, Koszta Bazil, Kiss Gábor I., Less Gergely, Martony József, Mán János, Sz. Nagy István, Nagy Imre II., Oprisán János, Pécsi Pál, Rózsa István, Szilágyi Ferencz, Siket János, Simonka József, Szuchán Mihály, Tóth János III., Vángor József, Zólyomi Sándor, Butyok János, Nagy József II., Ungvári János, Antal Sándor, Angalét Mihály, Beke István, Boldizsár Lajos, Boros János, Csolosz Lajos, Dénes István, Fülöp Péter, Gáspár Gáspár, Gániczky Rudolf Viktor, Kiss Gábor, Kovács Miklós, Hegedüs József, Keresztesi László, Kanócz János, Kocsis Albert, Nagy Lajos, Németh József, Nenesteán Sándor, Póth János, Román Albert, Sopa Péter, Sándor Péter, Sarkadi Sándor, Szabó Benjamin, Szedliczki András, Szabó Károly, Szabó Lajos, Száva Simon, Szász Ignác, Tóth Sándor III., G. Toldi Mózes, Zsik Ábrahám, Zabavnyik János, Balázi Gergely, Brindzár János, Bak József, Bodnár Imre, Bidián László, Garai András I., Galamb Péter, Keskeny József, Kiss István II., Konez Gyula, Malvinszki János, Marozsán Mihály, M. Tóth Lajos, Nagy György, Nagy János V., Papp István, Peszt János, Perlaki Győző, Pocsai Ferencz, Stéh Mihály, Tóth Imre I., Varga Vilmos, Varga Imre, Borbély Sándor, Gnánt István, Gnándt Vendel, Horváth László, Kiss József, Kelemen Boldizsár, Andrejkó János, Bujpál István, Bodnár Antal, Hafinez Fedor, Ilyés István, Kovács Ferencz, Kadarkuti János, Kizman György, Mihalik György, Nagy Károly I., Szlinka Pál, Sztán András, Szekán János, Tóth Lajos I., Temer Lajos, Tokaji Gábor, Vieland Ferencz, Demeter János, Farkas János, Géri Sándor, Horváth Ferencz, Kapusi István, Németh György, Sztarinka Miklós, Tóth Sándor I. és Telegdi Imre a IV. számú;

1916. évi május hó 1-ével:

Domonkos Kálmán, Pádár Imre, Gács Sándor, Maródi István, Németh Mihály, Vigh Lajos I., Virágh János I., Kiss János III., Gál Sámuel, Deák Péter, Serfőző Mihály,

Sáfián István, Sipos Miklós, Ille Sándor, Demény Lajos, Dömötör Károly, Balogh József, Szentandrás Lajos, Delezsán Pál, Vörös Miklós, Márkus György, Mészáros István, Sebők István, Kuszura Ferencz, Bakk Miklós Szücs Pál, Barabás Dániel, Juhász István, Piros János, Faragó Antal, Czeglédi Elek, Fodor András, Kóka Gyárfás, Kellner Imre, Tamási Lajos József, Nagy Pál II., Ferencz Géza, Szalóki Antal, Tóth János V., Zelei Mihály, Sánta János, Tóbiás Mihály, Héjja János, Szalai Lajos, Papp Rákosi József, Szőke Péter, Vincze Mátyás, Tóth Lajos II., Szabó József János, Koltai János, Ádám Vincze, Bakos András II., Bajás Károly, Balogh Imre, Baranyi János Bogye Péter, Brancz János, Csizsár József Darida Mihály, Grozán Sándor, Halász György, Hatos András, Hodoschek János, Horváth Imre III., Jablanov Dusan, Kiss Dénes, Kiss G. Lajos, Kovács János III., Kővágó Lőrincz, Máté Bika Tódor, Milánov Péter, Oláh Péter I., Pál István, Pálfi Mihály, Péter János, Sarnyai Miklós, Szécsi János, Pintér Ferencz, Szabó György, Pap József I., Gera József, Tánzos László, Miklós Pál, Varga István I., Albu János, Martonyosi Pál, Mészáros Mihály III., Salamon János, Juhász György, Piszánszki Mihály, Racskó György, Sárkány János, Szabó János IV., Szedlár János, Szvorén József, Benesics István, Boldóczky Pál, Csarankó István, Darida István, Faragó Ferencz, Gubik György, Halasi Sándor, Hegyesi Imre, Horváth Antal I., Izsák Dénes, Juhász Miklós, Klucsik Márton, Kovács Ferencz II., Kovács Lázár, Kulcsár András, Mátis Miklós, Németh Imre, Ötvös István II., Páli János, Pozsgai Rudolf, Galambos Ferencz, Ábrahám János, Vankó János, Juhász N. János, Jászberényi Antal, Somogyi Mátyás, Jókai Antal, Kovács Mátyás, Bronz Demeter, Arlett János, Molnár Lajos, Bernáth Ferencz, Papp Lajos II., Pilás János, Pozsár István, Répás Boldizsár, Skoda Ádám, Schmied György, Szöcs István II., Tarczal József, Tihanyi Lajos, Török János, Vánna Vazul, Veres Dávid, Zischka Gyula, Toldi István, Ungor István, Varga Lajos II., Vendling János, Kárpáti István, Balasa Vincze, Csete Sándor, Prekupás György, Adameszku János, Szekeres Károly, Miedt Ferencz, Kovács Lőrincz, Ábrahám György, Bakos Sándor, Boros László, Deák István II., Fehér József II., Hajnal István, Balás István, Bölkei János, Ciefán György, Domokos János, Gombás János, Horváth Imre II., Kósa Gergely, Katona Gyula, Kovács Dénes, Karácsony Szilárd, Krajezár János, Komjáti Pál, Kis János I., Darabos Péter, Posztós Ferencz, Lengyel Gábor, Franzen Péter, Szögi Ferencz, Komjáthy János, Tóth János III., Piroks János, Petróczki László, Zsenyi Pál, Simon László, Illés István, Vajda Sándor, Vesmás Lajos, Tatár József, Balányi J. Géza, Dogár Vazul, Darabont János, Komáromi Márton, Burai József, Nagy Károly, Kocsis Sándor, Major József, Nagy János I., Nagy Ferencz II., Pásztor Antal, Szentes Antal, Szilveszter Márton, Szücs János III., Tóth Kálmán, Varga Ferencz II., Iván János, Székács Antal, Hann János, Kekezoics Mátyás, Illés Pál, Kránitz Pál, Komlusi Dusan, Kozma István, Krecsun Miklós, Izsó Lajos, Bardócz Albert, Marosics Gyula, Kristály Ferencz, Rabi József, Szomesán János, Mógor József, Fodor László, Burger Márton, Czira Sándor, Putnoki József, Szabó István III., Kincses György, Mihanek Ferencz, Kovács István I., Lngosi Sándor, Geeser Lajos, Buknicz Lajos, Demeter József, Gyerán

Ne vegyen hangszert, míg **REMÉNYI MIHÁLY** a magyar kir. Zeneakadémia házi hangszerkészítője ::

legjobb árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentvé küld Budapestről, Király-utca 58.

Hegedűk, fa- és rézfuvóhangszerek, czimbalmok. — Zenekarok teljes felszerelése. — Csendőrök különös, figyelmes és olcsóbb kiszolgálásban részesülnek. — Régi hangszerek becserélése és javítása.

◆◆◆◆◆◆◆◆

Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő.

◆◆◆◆◆◆◆◆

Árkádia, Kovács József II., Kollár Pál, Kondor Flórián, Kalmár Sándor, Kocsis János, Mészáros János II., Nagy István II., B. Nagy Gyula, Piti Imre, Peics Gavrán Márk, Szabó Balázs, Szabó István VI., Tóth Pál I., Virág István, Zsolnai András, Ratkof Ede Zsivity Milán, Haász József, Martin Tamás, Szücs János, Hova György, Vörös János, Nagy Mihály II., Virág János II., Péntek József, Nemes János, Járfás István, Györi György, Csuri Sándor, Gábor Mihály, Dorkó Zsigmond, Szabados Antal, Wolf Ferencz, Szilágyi Lajos II., Kiss Károly I., Tornyai József, Csavár Salamon, Antal Tivadar, Huszár István, Fülöp Sándor, Bakos Mihály, Bonyári Gergely, Grossz Károly, Jerkovics Péter, Kozma György, Petrucz Péter, Somogyi Lajos, Ujvári Miklós, Urbán Miklós, Nádasdi Imre, Kaslik István, Mikló József, Szilágyi Lajos I., Ambrus Antal, Boros Sándor, Bécsi Imre I., a II., Angyal Lajos, Bálint András, Bersán Demeter, Illyés István, IV., Kovács István II., Major Miklós, Nemes János I., Oszlár Ferencz, Simon Gyula, Sütő Béla, Utfínyancz János, Zsigó István, és Oroszi János, az V. számú, Sárosi Ferencz, Szabó István IV., Pordán József, Kovács József VIII., Szalai István I., Sneff György, Hiti György, Bata János, Szekeres L. Ignác, Szabó József III., Kakas László, Vas Sándor, Fonyó Imre, Kráncz István, Horváth József XIV., Hegyi János, Fehér Mátyás, Áldott Mihály, Nagy István III., Andics István, Kovács Péter, Lehárt István, Balázs István, Komáromi Lajos, Tóth János IX., Androsovits József, Poór Lajos, Kiss János, Urspringer József, Farkas Gábor, Simon Ignác, Gazdag István, Horváth Géza, Rédl János, Sebők Dénes, Simon János, Jakab János, Heves Ferencz, Horváth Mihály, Orbán Károly, Pintér József, Lovász Ferencz, Major László, Nagy Lajos II., Kornet F. József, Szakala András, Balázs Mihály, Koczeth János, Csordás Dezső, Simon Pál, Zsugonits József, Turán József, Smodics József, Vörös Lajos, Hermann József, Varga Károly I., Jári József, Pethő Sándor, Molnár Sándor, Parcsami Lajos, Horváth György II., Tóth János I., Pintér Pál I., Kocsis József, Béli Mihály, Hajdu János, Tarabó Ferencz, Szabó Ferencz, Vad István, Kis József VII., Szappan József, Pál József, Tóth György IV., Laczi Gyula, Jung Ferencz, Bazsika Sándor, Acs Ferencz, Kolosa István, Bárány Sándor, Bencsics Péter, Eberling András, Nagy József, Kiss György, Béres József, Dénes József, Kocsis János I., Berdalovics Pál, Bakó János, Koltai István, Somogyi György, Szakszinger János, Farkas István II., Keszler János, Horváth Ádám, Takács Ignác, Szekeres István, Pajor Mihály, Bödör Károly, Béres Péter, Schubert Imre, Kiss Lajos I., Hideg Vendel, Szívós József, Tatár József,

Török József, Badics János, Stósz József, Szarka Mihály, Budai István I., Sipos József, Szakács Zsigmond, Eröss Zsigmond, Pintér János I., Beke János I., Kovács Gyula III., Papp József, Poczsa Pál, Takács István I., Kurali István, Desics József, Németh János, Vida János, Menyhárt Gyula, Szabó József VII., Tóth György, Nyul Ferencz, Pécz József, Gulyás Imre, Király Bertalan, Grem-sperger György, Somogyi József, Vörös Ferencz, Mikheller Lajos, Szigeti József, Ladiczky István, Eöri Gábor, Domán János, Berényi Imre, Egri Imre, Novák János, Somogyi Károly, Cziráki János, Luprich János, Kakas Ádám, Bátor Mihály, Szilágyi Mihály, Malus István, Horváth Pál, Baján József, Tóth József III., Gede Imre, Plavics György, Király Imre, Egyed József I., Pápay József, Szkok István, Pauker József, Tróbert János, Horváth Gyula I., Szijártó Mihály, Czippán József, Kercselics György, Tarró László, Horváth István III., Deutsch József, Szatmári István, Horváth István I., Kardos János, Torma Vörös József, Szalai Sándor, Ihász József, Káro Péter, Somogyi Gábor, Szalai Károly, Padlovics Imre, Haszeg János, Zámbo János és Antal Lajos, a VI. számú;

1916. évi május hó 8-ával:

Szoboszlai András, Zimmermann Jenő, Dubán Vendel, Soós János, Csizmazia Imre, Dékány Romuald, Farkas Lajos, Szabó Károly I., Hajdu György, Ignáth András, Balogh József, Exner István, Tóth Lajos V., Siró Rezső, Füle János, Laternik István, Szabó Kálmán II., Mátyás István, Nagy András, Molnár Péter, Székely Mihály, Sárközi János II., Iványi Lajos, Csöndes Péter, Mátyás György, Beszeda Gyula, Várad Mihály, Bogvár Mihály, Butor József, Geleszka Pál, Molnár János II., Mikulás János, Krivosik Ferencz, Kubránszki Mihály, Péntek János, Kalocsai József, Hrotek Mihály, Menyhárt János, Takács German, Szabó János VII., Cséfalvay Lipót, Tóth Ignác, Rottermund József, Vass István, Belovics József, Bóbis János, Balala János, Greschner János, Paulen József, Piros Magyar András, Petényi József, Németh Imre, Pethő Lőrincz, Vrancsik Antal, Branikovics József, Vass Árpád, Benka Tamás, Kakas Sándor II., Trenesik Károly, Tóth János I., Szentkirályi József, Biczó György, Vidos György, Csipán Ferencz, Szalai István III., Vasi István, Polyák József, Kertész Ferencz, Szabó Géza II., Kramarik Rezső, Szücs István II., Huszka József, Kubriczki Mihály, Németh Rezső, Bebes Imre, Deák Pál, Fehér János I., Polyák Máté, Antal Márton, Kovács György, Barsi János, Puskás Kálmán, Bertalan Sándor, Vnueskó Vineze, Bercsényi János, Mészáros József, Szabó Sándor II., Bednarik István

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétel és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő leköltése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetétek után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kóti, 5½% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattal mellett. Utalványok, intézvények és chequek beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Veszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Valló János, Valentini Márton, Simon János III., Tóth Márton, Aranyos Antal, Stegman Károly, Páros Károly, Kovács János IV., Kiss István I., Barasits Lajos, Godány Gábor, Szász Lőrincz, Hölter József, Torma Sándor, Lencsés István, Ondrus János, Urbanovics Vitus, Kapinay József, Hrotkó István, Mokos József, Foki Pál, Madarász Lajos, Márton Géza, Major László, Lukács János, Orbán György, Boros János, Bartos József, Dákai Péter, Frics József, Péntes József, Lengei István, Weinhandl József, Horváth János VIII., Sztankó István, Szabó Gyula I., Gombás István, Jánó Imre, Bondor György, Griesz István, Domin Mátyás, Székely Sándor, Cseresnyés József, Varga Antal, Éliás János, Szabó János I., Bakics József, Szabó János VI., Ternóczky Sándor, Kiss János, Tóth József, Kusiczky József, Otruba József, Kiss András II., Lakatos István, Mátyás Lajos, Szapu Géza, Koppon Ernő, Horváth János VII., Viola Lajos, Csomor Alajos, Németh Lajos I., Radics Joachim József, Tomasovics Pál, Varga János V., Kuti József, Bajesi Gyula, Lahucky János, Rády Sándor, Dudás Ignác, Balogh Ferencz, Zemanik Imre, Gonda Ferencz, Varga Jenő, Kovács Ferencz, Deák István, Ellenbach László, Szabó Gyula II., Borbély Alajos, Dobsonyi János, Nagy Ferencz, Kéri József, Sipos István, Pábli János, Hart József, Hóri Vendel, Vatrez Dezső, Térő Ferencz, Udvardy Imre, Paulech Tamás, Paulech Pál, Homolya István, Juracsek Rezső, Bieliczki Lajos, Császár Gyula, Beke Dávid, Pizskis István, Csintó János Péter, Molnár Fülöp, Hajdu Ferencz, Mechura Boldizsár, Mészáros Károly, Minárovics János, Tóth Gábor II., Pukler István, Meleg Vendel, Nagy Ágoston, Baran János, Jakubieska Kálmán, Tóth Flórián, Duman János, Beszeda József, Puha József, Tanczos Elek, Izsók Alajos, Ábrahám Lajos, az V. számú csendőrkerület állományában.

Járőrvezetői jelvényvel elláttattak:

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
Boldizsár János, Larkovics János, Belbe János, Sztrimbely Sándor, Jónucz János, Jani Gergely és Nagy László csendőrök;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Gráfel István, Mik János, Réti József, Csernyák András, Hegyesi Imre, Saliga István Váradi Sándor, Saliga János és Biri Gábor csendőrök.

Névváltoztatás.

Chudiványi Ferencz, V. számú csendőrkerületbeli csendőr, családi nevét belügyminiszteri engedéllyel «Hunyadi»-ra változtatta.

Házasságra léptek:

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Bátori József II. őrmester Horváth Máriával, 1915 augusztus hó 14-én, Daruváron;

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:
Tihanyi József őrmester, Vilfting Terézzel, 1916 április hó 5-én, Pozsonyban;

Varga János I. csendőr ez. őrmester Zimen Vaszky-Hermannel, 1916 márczius hó 6-án, Várnán;

Varga István II. ez. őrmester, Dankó Gizella Valériával, 1916 márczius 25-én, Szirákon;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
R. Nagy János II., őrsvezető ez. őrmester, Orosz Mária Hedviggel, 1916 márczius 11-én, Técsőn;

Nagy József II., csendőr, Hágel Róza Erzsébettel, 1916 márczius 4-én Tiszaújlakon;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Szilágyi Endre őrsvezető ez. őrmester, Halkai Juliánával, 1916 márczius hó 21-én, Szatmár-Németiben;

Angyal György őrmester, Török Rozáliával, 1916 márczius 2-án, Piskolton;

Nagy József őrmester, Fekete Bertával, 1916 január 8-án, Kisvárdán.

SZÁNTÓ JÓZSEF

géparuháza 18 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-
jegyzéke
m díj-
talanul küldöm.

Képes nagy ár-
jegyzéke
m díj-
talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postielon, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tűnélküli beszélőgépek, lemezek és varrógépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

**Fiókok: Budapest, VI., Gyár-utca 26.
Nagyvárad, Rulikovszky-út 22.**

Fontos értesítés!

A háboru okozta személyzet hiány miatt csak **szegedi főüzletünk**-ből intézzük el a postai küldeményeket, azért a megrendeléseket, pénzküldeményeket és levelezéseket **Szeged, Kárász-utca 9.** címre kérjük.

Az új Honv. Min. rendelettel rendszeresített táborig

csendőrségi sapkák

és **acézöld hajtóka**
posztó már kapható. ::